

Número 6.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats serán passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre.	1'00 pta.
Número solt.	0'05 »
Número atrassat.	0'15 »

La nostre tasca

Hem d'atacar la fera en el seu cau, sense darli repós en sa agonia.

No'ns en fiem dels tontos, que son maliciosos. El caciquisme de Granollers té arreus, corch insidiós, ha anat furgant durant anys y anys el nostre districte establint l'imperi de la por. Aquestas arreus encare li donan forsa, migrada ja, per el desvetllament d'are, pero que es son cordial pera novas tentativas. Y aquets brassos del caciquisme, cinch ó sis pobles dirigits per inconscients, ó supeditats á la influencia d'un expedient á resoldre ó d'un camí á obrir, ab que'ls amenassan ó afalagan els manifassejadors de Granollers, per la forsa material que aquí treuhen.

Si aquí fessim un *bloch* que'ls escombrés ó els anés á escometre al Ajuntament, retrayant els defectes de la nostre administració y escampanthi ayres de vida nova, fins aquest espurnich de poder que encare'ls queda, quedaria ben apagat.

Aquí el caciquisme s'entafura per tot; mina las nostres societats; treu el cap pera impedir las festas de cultura y d'enlayrament

del esperit; trafiqueja ab l'escándol y la immoralitat; estableix privilegis y trepitja las lleys que regulan la voluntat d'uns y altres.

Contra d'éll hem de lluytar ab tot l'esfors de las nostres conviccions, ab el cap alt y el cor net; ens hem de pendrer la defensa dels interessos que son de tots. Hem d'anar á las eleccions municipals, tots els granollerins honrats, els qui tenen fam y set de justicia, confosos en un sol desitj, fent abstracció, si es convenient, dels nostres ideals polítichs; tots plegats fent una massa, y enarbolant la bandera de la moralitat administrativa.

Si així ho fem, el nostre caciquisme no's redressará ja més.

Sen dolsa.

DIÀLECH

—Quina cara fas *Faldelico*, ja conech que has fet disbauxa, ¿que no sabs que no't provan els abusos? no ha succeit res que no m'ho pensés, ja ho sabs que'ls *tiberis* y demés *cuestiones*, no't provan; ab la satisfacció de la proclamació vos engresqueu y despres á casa ho paguem; te faré aná á busca una dosis de *The Chambart* y tot passarà.

—No estich de purgas, esperant el *tiberi* á que tu et refereixes, encare estich en dejú.

—¿Y donchs que tens que semblas malalt, ab aquesta cara de pomas agras?

—No ho digas á ningú... ¡m'han pres l'acta!

—Com s'enten?

—¡¡Si noy sill! no se lo que m'ha passat, el cas es que no soch diputat.

—Aixó si que's *grava*, noy, no ho comprench. ¿No ets candidat encasillat?

—Si.

—¿No has tret majoria á las eleccions?

—Neta ó bruta... sí.

—¿No tenias certificats de las actas?

—Si.

—¿Las actas no eran netas?

—Un cop passadas per la legia ja ho haurian sigut.

—¿Y no t'han proclamat?

—Nó.

—Si no t'esplicas no t'entench.

—Ja t'he dit que no sé lo que ha passat; sense sapiguer com m'he trobat sol entre 'ls contraris y m'he espantat, me semblá que'l president no m'escoltaba y he fugit, he buscat als amichs y no n'he trobat cap, may m'habia trobat tant abandonat y tant en perill... de caurer en basca.

—Pero tu haurás fet constar la teva protesta avans de marchar? ¡vaya!

—No't dich que'm semblá que'l president no m'amparaba?

—¡Qui no t'hi fa anar ab un notari per lo que convingués!

—¡¡¡Are hi caich!!! en tenia un al costat pero, ¡¡Mare de Deu que soch burro!!! ni menos me'n he recordat.

¿Pero que hi erats sol al escrutini? he hi devia habé tóta la colla per ferte costat.

—Si prou, en Badó tenia feina al café, en Pep acompanyava al oncle y en Quel era á buscar cargols, t'aseguro que m'he trobat ben sol y aburrit ¡m'han abandonat!

—Casi be'm farias dirte *fort massa poch*, ¿vau? fíaten de'ls amichs; prou els convidas cuan venen al café, mes cuan tu'ls

tens de menester s'amagan, sempre m'ho semblava que eran uns egoïstes y que á tu no't volían mes que per que'ls hi paguessis cafés y els amparessis essent diputat, en els seus negocis particulars: si'm volguesses creure á mi, en vista de la jugada que t'han fet no'ls miraria may mes la cara. No'm costaria res de creure que s'han venut als catalanistas; la que t'han fet els teus companys de Granollers abandonante al mitj de'ls enemichs, la veritat, no's fa mes que per cuartos.

—¡Aixís sel!...

—Veyas, no't treguis la elocuencia, lo que has de fer es *llorar* ta desventura, posarte'l devental, cuidar-te del cafe... y ab cuestions de política desarte. Se t'han rifat un cop, no vulgas que se't refin may mes, enjegals á n'... allá, y fesne una *novela-histórica-verídica* de las angunias d'un cunero que per sos pecats s'ha trovat com te trovas y bona nit y bon'hora.

Valent.

Las malediccions d'en Travé

¡¡¡Aixís mil dimonis sápigam ofegá'ls interventors que son la gent mes hipócrita qu'he conegut sobre'l mon!!!
¡tenint l'acta tant verídica trencarme los oracions!
¡aixís s'acabin las pócimas y s'acabi el picapoll y aquet poble de gent pésima sigui el poble mes pollós!
¡Aixís l'atmósfera aérea pugui enmatzinar d'un cop á la gent tant sicalíptica que'n el matí del *dijous* en cridoria molt despótica va *bramar* que marxés jo, y ay! en situació tant crítica em feren tornar tot groch y per la portella gòtica em van fe aná á pendre'l sol!
¡Aixís la gent mes bucólica es pogues menjá'ls ronyons, carpó y fins la vida psíquica d'en Plaja ó bé d'en Lladó!
¡Aixís la lava volcánica dels volcans que hi ha á Lyon ó á dalt de l'Isla verdúrica, surtis de sobre'l turó de Moncada y sa imperterrida forsa ho arranqués tot, tot! que districte de gent única com sant Feliu del Pinyó (que son la gent mes escéptica) fins Badalona y Sant Fost, no existeix en terra Ispánica boy sent terra de mussols...
¿Donchs perque serveix la Química, no hi cap composició, no hi ha cap forsa científica, per esternia'ls electors?
¿y en la marxa meteórica dels astres, no cau cap mon y no aixafa la política y no aixafa á n'en Badó ni á n'en Quel, ni á la impúdica figura d'en Pepet grós?
¡¡¡Caigui tot!!! salvantse Cánovas

qu'em *va donar* bastants vots.
¡Aixís la peste bubónica s'escampi pe'ls trenta dos pobles, de manera rápida y arreu hi sembri la mort!
¡aixís la gent mes vandálica vingui aquí!... ah no, que *ja hi son*.
¡Aixís las quatre mil músicas que hi han en la *faz* del mon, per una lley nigromántica s'ajuntessin á Corró y en lloch de las cançons típicas toquessin uns esquellots com cap en contiú las crónicas, ab bombos, llaunas y corns fins qu'en las caixas timpanicas de l'orella, el cuch fos mort!
¡Aixís se'ls acabés l'árnica y tots ells rebessin cops y aixó fós la *zona tórrida* y els faltessin parassols!
¡Aixís no tinguessin clinicas per curarse'ls llamparons, ni alijajas, ni bruticia que en el fort de ma malicia jo'ls desitjo á tots, á tots!...

Infrascrito.

(¡!)

Ja no'm estranya, are que se'l motiu, lo perque va sortir «La Bomba» tant inflada de poca substancia; era lo mes natural, y no obstant jo no sabia veureho, ¡si soch l'home mes innocent que trobarse puga sota una col y flor! doncas estava tant grossa per que la pobre estava en *estado interesante*, si senyors; y heus aquí que després de molts esforços, á la fi ha *desembrasat*, y d'aqueix *alumbramiento*, ne podrán pendre nota las mes eminentes personalitats ab la que *fixa y da esplendor*, puig, fins are, habíam presenciat ó sentit á dir que fulana ó sutana habia tingut dos ó tres *vástagos*, però «La Bomba» ¡horripí-linsel ¡espásminsel!.....

Nada menos que ha *dado á luz*, y en comptes de sargantanas, qu'era lo mes natural, ha vingut al mon *con tan plausible motivo*, tot un *pueblo*; El Pueblo Valle... etc., un *pueblo*, si senyors, un idem, que segurament, además de los diferents individuos qu'el componen s'hi deurán trobar casas altas y baixas y de tota mena y potser sos corresponents fieltos ab sos accessoris indispensables, los burots, ó siga aquells de la punxa, verdaders *maniqués* supeditats á la voluntat de qui'ls mana, que saben fer los ulls de totas midas, segons las circunstancias: y per no perdre la costum, y haurá en aquet *poble* lo *necesari cacicato*, aquells senyors qu'es fan amos inconscientment de tot lo que'ls ve á ma y fins de lo que no'ls hi ve, perque no son peressosas per allargarla cuan convé á sos interesos.

Segons noticias lo tal «Pueblo Valle...» etc., á vingut á n'aqueixa vall de trampas ja calsat y vestit y ab més fam, no que un mestre d'estudi (perque aquets pobres dimonis, están tan acostumats á no

menjar en aquesta desventurada Espanya, que ja no senten la necessitat) ab molta mes, que un cacich que sab lo qu'es una menjadora, per cuan, si be de bonas é primeras declara qu'era *Independiente*, paraula que encar los catalanistas mes radicals no s'han atrevit á estamparla en lletres de motllo perque saben que si no hi ha un Rothwos hi ha un Fuentes y perillarían, ensenya las orelles (dos pams) fent la gara gara á los senyors que menejan las cireras, que aixó no se si será per captarse un bon *empleyo*, tota vegada que se sab que dessota la *cupelleta* de S. Roch no va ab tota armonia, y que d'un día al altre, ja ho sentirém á dir, ó perque el tal «Pueblo» sigui (que aixó podria ser lo mes acertat) la munió de parásits, gent poch escrupulosa, verdaders *vampiros* de aquet desgraciat Vallés, que he fa prou esforços per treuresels, pero que no li es posible per haberlo lligat durant lo seu ensopiment de peus y mans, que com lo llop de la rondalla, se presenta vestit ab la pell de mansa ovella, pro que com ell, ha sigut poch precavut, *lo cual* que demostra qu'es *la luz* que ha dat «La Bomba» y ha ensenyat els *pámpanos*.

Y com lo nostre Mosquit es tant entremaliat que per tot se fica, ha tingut un gran content ab lo part de la *daixonsas*, y espera que tindrà ocasió de pasejarse tranquilament per las orelles del nou *vástago*, recreantilo ab son aleteix y picant si es desmanda.

Estem donchs al aguayt, y comensa ¡oh Pueblo! á preparar la cua per espolsar EL MOSQUIT que't vegila.

Oli de coco.

CANTARS

Coneixem un bou sens banyas, president d'una Unió, que valdria mes que'l fesen d'un cert puesto que se jo.

Quando los pájaros cantan las penas de sus amores, ¡també cantan (?) los cacichs cuan perden las elecciones.

Vaig trobar dintre un cigarro, que llensá en Travé empipat, todas las candidaturas que faltaban per guanyar.

En tu puerta planté un pino, en tu ventana una parra, y al portal de casa'n Sinia un carro de pastanagas.

Tan Cánoves, Cardedeu, La Roca y á Montmeló, cuan los hi fan tupinadas passan ratlla y s'acabó.

Somos dos amigos,
somos dos tunantes,
ja veus la manera
de fer perdre l'acta.

Xicoira.

Picadas

El senyor *Intrascrito* diu que vol fer un escarment, un escarment no se si el sabrà fer, lo que si sab fer, es un matalás, però d'un escarment á un matalás hi va molta diferencia. Y no es aquí la cuestió ¿per qué s'enfada? total perque en una contesta á una carta qu'ens varen enviar vam *descubrir* que tractava ab *márfegas*, mes clar, no ho varem descobrir, perque aixó tothom sab que ja li ve de cuan era matalassé.

¡Quina empresa la del gas!
de quin modo ens ensarrona!
per cobrar, moneda bona,
pro de donar llum... qu'es cas.
Fins per fer eixa quartilla
y tení un poch de claró,
ne faig us d'una cerilla
qu'hem sembla'l remey milló.

Preguém á tots els que tenen compromís de matarnos, que'ns donguin 24 horas de temps pera deixarnos fer testament y un seguro per la familia, al mateix temps que un bon tip de riurer y esperar asentats á que cap *garrofé de Sagunto* ni cap *soldat borratxo* ens posi la ma á sobre.

Ens creyam que'l senyor sogre trevallá tant desesperadament á La Roca en las darreras eleccions pera mantenir la integritat dels macarrons d'en Ventureta; però are hem sapigut el verdader lí d'aquellas estiradas á la orella d'aquells bons pagesos pera que anessin á votar.

El senyor sogre ¡diguemla! fa meritis pera ocupar la secretaría. Com que'l ex-sargento de cipayos ja está un xich emancipat, no li vindrá d'aquí—s'ha dit—y apa já trevallar el quiento!

Si be ho considerém, ell hi té per aixó mes dret que un altre. Al fi y al cap, perteneix á la familia del Salvador I, l'agavellador de tota mena de cárrechs productius....

Me deya un republicà
arribat de Cardedeu:
—Al nostre poble are's canta,
«ya te conozco clavel....»

El nostre director veient que la cosa *s'enmaranyaba* s'ha desidit á apendrer de tirar el sabatot, sa com llá ja es un bon medi de defensa contra de tots els *Quijotes vilatans zaheridos en su amor propio*, encare que molts d'aquells, els uns per no clisarhi massa y eis altres engegats de rabia, suposo que farien la repetició de la aventura dels molins de vent, clavarlas á tort y á dret trencant la llansa y total y'n *resumidas cuentas* uns cuans puncems, cardenals, xiribechs y etc., en sa periferie de la seva propia pell.

Un cacich de Montmeló
deya dijous tot plorant:
—¡Ay Enrich! que's va scabant
el temps de menjar turró.

«La Tribuna», periódich caciquista, y que busca la perduda, diu que'l senyor Plaja «fue sido proclamado á pesar de todas las protestas», y efectivament, el senyor Plaja te l'acta pense la més mínima protesta, ja que l'ex-candidat Travé, tot y anant acompanyat d'un notari no ba protestar de res.

Aixó be provo que era legal, sino que «La Tribuna» deu pensarse que á Granollers badem.

Donchs no badem; estem al tanto, en tot cas els que badan son els de la seva colla, aquets *vivos* ensopits del trust-cacicomercial.

Els propietaris del Vallés, son populacho, segons el *independiente* d'un *referido* concejal del trust.

Aquest in *pendiente* de la veu de'ls seus amos, deu tenir el quint pis sens estadants, perque á no ser aixís, no's comprendria de que fos tant populacho fent el joch del trust-cacicomercial.

Es cuestió de l'aufals...—¡oy maestro!

Pepet d'un vens,
Badó del camp,
Quel de la mata
ab un pam de nós.

Segons noticias, al insultar en Badó, surtit de fugó, al Sr. Plaja, al mitj del carré el día del escrutini, un dels motius mes *poderosos* que tenia per ferho, de moment, era la por de no cabrar un tech que hi havia preparat per si sortia el seu diputat y que sembla li varen deixar de compte. Que no s'espanti que aixís se guanya la medalla dels sabis. ¿No es veritat Quel?

Hay fuentes á Barcelona
que agua donan per calmé,
per xó jo se una pandilla
que molt sovintet hi va.

El senyor Guix, es un periodista ab mes *sombra* que un dia d'eclipsis.

Afigurinse *c'asta* troba *gracia* en que, en un ball de rams, l'ex-candidat caciquista, fes un *teyo* per cinch pesetas.

Fins n'ha tret un xiste, dient, que'l qui el subastaba'n va prometre mes, se'l ba entregar asi mateix, no'l va volguer... es á dir, repicaba y anaba á la professó.

Segurament que debía quedar descansat, senyor Guix, al desembrassarse de tant *estupendo* prodigi de Gracia-Sans-Horta y demés pobles agregats ¡oy?

Degudament *possessionats* de la verdadera vritat, debém fer constar que no es cert como se deya aquestos días, que'l nostre ajuntament, pera *solemnissar* la seva gran *victoria* (¿?) hagues dimitit en *massa*.

Aixó fora massa *grava* y ells precisament per la grava no's mohuen.

En la *peña* del Mosquit
no se lo que deu passá
que tots riuhem fent gatsara
perque'ls volen agafá.

Segons noticias *fidedignas* está per arribar de Berga una carta *adecuada*, per el senyor Comas, (Actuari).

Ho fem avinent á dit senyor, perque no es fiqui, com fa, ab llibres de caballeria *andante* y *apretante*, politicament *hablante*.

¿Dónde vas con *manton* de *Menila*
donde vas *cuan* vestido chiné?
vatg á veure si á Madrid y ha un acta
que á Granollers va perdre en Travé.

Segons El Pueblo in-Pendiente de la veu dels mínims cacichs, (no sempre han d'esser máxims), l'acte de justicia del día del escrutini, fou: «Punible fechoria, tupinada enorme, gloria vil, borrón infame», y que nosaltres els *reaccionarios*, junt ab els republicans, feyam el *pataleo* de los *girones de lemas*, *adornos* y no se cuantas cosas mes.

Despres deya:

«La opinión pública con su recto é imparcial criterio, ha juzgado el atropello» (?) y pronunciado su fallo desfavorable».

Y efectivament, l'opinió pública ha *pronunciado* el seu fallo, y d'ell ne resulta que tothom ha vist ab visibles mostrars de satisfacció, l'enderrocament de tant superb y odiós caciquisme, considerant, de pasada, que sols els amos del tal Pueblo, al amparo de las *tupinadas enormes*, han pogut sostenirse y cometre sas *punibles fechorias* y's coronan de *Gloria vil*, ab tots los seus atropellos á lo digne y á lo honrat, essent un *borron* infame, per el districte que'ls consentia; y en *misericordia* á que s'hos ha *aplanat*, vos consideran ab dret al *pataleo*, encare que *haceis* girones de *lemas*, que,

«Al pasar por vuestros labios,
se manchan con vuestro aliento,
recibiendo solo agravios.»

Acetat de plom.

AVIS

Se fa avinent als nostres llegidors que d'avuy en endevant EL MOSQUIT se vendrá al preu de 5 céntims cada número.

Al mateix temps se prega á tots los que no s'hi vulgan suscriurer ho notifiquin al repartidor; de lo contrari se'ls considerarà com á suscrits y se'ls passarà rebut.

El preu de suscripció es de una pesseta trimestre. Pago adelantat.

L' Administrador.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.

